

Artikel I

De Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 9a wordt "2026" vervangen door "2027" en wordt "2022 tot en met 2024" vervangen door "2023 tot en met 2025". Voorts wordt "2021 tot en met 2023" vervangen door "2022 tot en met 2024".

Artikel I, onderdeel A (artikel 9a van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

Om in aanmerking te komen voor de tonnageregeling geldt als voorwaarde dat een schip de vlag voert van een van de lidstaten van de EU of van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (hierna: de lidstaten). De communautaire richtsnoeren betreffende staatssteun voor het zeevervoer¹ maken het evenwel mogelijk dat hierop in een drietal situaties² een uitzondering wordt gemaakt. Een uitzondering is onder meer toegestaan indien op landelijk niveau de nettotonnage van kwalificerende schepen die de vlag voeren van een van de lidstaten als percentage van de nettotonnage van kwalificerende schepen niet is afgenomen ten opzichte van een voorgaande periode van drie jaar. Ingevolge artikel 3.22, zesde lid, onderdeel c, Wet IB 2001 in samenhang met artikel 3.22, tiende lid, Wet IB 2001 wordt dan bij ministeriële regeling bepaald dat op landelijk niveau de nettotonnage van kwalificerende schepen die de vlag voeren van een van de lidstaten als percentage van de nettotonnage van kwalificerende schepen in een bepaalde periode van drie aaneengesloten jaren vergeleken met de daaraan voorafgaande periode, niet is afgenomen. De bedoelde ministeriële regeling wordt vastgesteld in overeenstemming met de Minister van Infrastructuur en Waterstaat.

Het driejaarsgemiddelde is in de periode 2023 tot en met 2025 ten opzichte van het cijfer over de periode 2022 tot en met 2024 gestegen van 56,863% naar 58,872%. Dit houdt in dat aan de voorwaarden is voldaan om de uitzondering op het vlagvereiste in artikel 9a URIB 2001 te handhaven voor het jaar 2027. Dit betekent dat voor een belastingplichtige met betrekking tot een schip dat in het kalenderjaar 2027 in gebruik wordt genomen de voorwaarde dat het schip de vlag voert van een van de lidstaten niet geldt. Hierbij wordt gemeld dat tevens aan de voorwaarde van artikel 3.22, zesde lid, onderdeel c, Wet IB 2001 dient te worden voldaan. Hierin is bepaald dat ten minste een van de reeds door de belastingplichtige geëxploiteerde kwalificerende schepen de vlag voert van een van de lidstaten.

B.

In artikel 38, eerste lid, wordt "€ 330" vervangen door "€ PM" en wordt "€ 660" vervangen door "€ PM". Voorts wordt "€ 825" vervangen door "€ PM".

C.

In artikel 40, eerste lid, onderdeel a, wordt "€ 13" vervangen door "€ PM".

¹ Mededeling C(2004) 43 van de Commissie — Communautaire richtsnoeren betreffende staatssteun voor het zeevervoer.

² Deze uitzonderingen zijn opgenomen in artikel 3.22, zesde lid, onderdelen a tot en met c, Wet IB 2001.

D.

In artikel 40, eerste lid, onderdeel b, wordt "€ 0,23" vervangen door "€ 0,25".

Artikel I, onderdeel D (artikel 40 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

Het in artikel 40, eerste lid, onderdeel b, URIB 2001 opgenomen bedrag van € 0,23 is het bedrag dat per kilometer in aanmerking mag worden genomen door de belastingplichtige voor het per auto vervoeren van een gehandicapte over de reisafstand tussen de plaats waar de gehandicapte doorgaans verblijft en de plaats waar de belastingplichtige doorgaans verblijft (weekenduitgaven gehandicapten). Bij de vaststelling van dat bedrag wordt in beginsel aangesloten bij de forfaitaire kilometerbedragen in de Wet IB 2001 en de Wet LB 1964. Die forfaitaire kilometerbedragen worden ingevolge het BP 2027 met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2026 verhoogd naar € 0,25. Zoals aangekondigd in het algemeen deel van de memorie van toelichting van het BP 2027 wordt eenzelfde verhoging van de aftrekbare reiskosten in het kader van de weekenduitgaven voor gehandicapten gerealiseerd door aanpassing van de URIB 2001. Deze verhoging vindt plaats in de onderhavige wijzigingsregeling.

Artikel II

In de Uitvoeringsregeling willekeurige afschrijving 2001 wordt met ingang van 1 januari 2028 artikel 7 als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt na "belastingplichtige" ingevoegd "ondernemer die aan het urencriterium, bedoeld in artikel 3.6 van de wet, voldoet" en wordt "waarover (...) van toepassing is" vervangen door "en hij in een of meer van de vijf voorafgaande kalenderjaren geen ondernemer was en bij hem in die periode niet meer dan tweemaal zelfstandigenaftrek, bedoeld in artikel 3.76, eerste lid, van de wet, is toegepast. De eerste zin is niet van toepassing voor de ondernemer die met toepassing van artikel 14c van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 een onderneming voortzet of mede voortzet, waarbij dit voortzetten een aanvang heeft genomen in het kalenderjaar of in een van de vijf daaraan voorafgaande kalenderjaren".

2. In het tweede lid wordt "een kalenderjaar waarin (...) van toepassing is" vervangen door "het in het eerste lid bedoelde kalenderjaar" en wordt "laatstgenoemde" vervangen door "in het eerste lid bedoelde".

Artikel II (artikel 7 Uitvoeringsregeling willekeurige afschrijving 2001)

In het Belastingplan 2027 is een maatregel opgenomen om de startersaftrek voor ondernemers in de inkomstenbelasting (IB-ondernemers) met ingang van 1 januari 2027 te versoberen en met ingang van 1 januari 2028 (volledig) te laten vervallen. De startersaftrek is een regeling, opgenomen in artikel 3.76, derde lid, Wet IB 2001, die starters onder voorwaarden (maximaal drie jaar) recht geeft op een extra aftrekpost (verhoogde zelfstandigenaftrek). Voor de toepassing van deze regeling is een starter een belastingplichtige ondernemer die in een of meer van de vijf voorafgaande jaren geen ondernemer was en bij wie in die periode niet meer dan tweemaal zelfstandigenaftrek is toegepast (starter).

In artikel 7 van de Uitvoeringsregeling willekeurige afschrijving 2001 (URWA 2001) is thans geregeld dat een IB-ondernemer die gebruik kan maken van de startersaftrek eveneens een recht

heeft op willekeurige afschrijving. Als gevolg van de afschaffing van de startersaftrek zouden startende IB-ondernemers, door deze koppeling, met ingang van 1 januari 2028 niet meer willekeurig kunnen afschrijven. Dat is niet beoogd. Om de mogelijkheid voor startende IB-ondernemers te behouden dat zij willekeurig kunnen afschrijven, wordt artikel 7 URWA 2001 aangepast met ingang van 2028. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel III

De Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1.1 wordt na "aan de artikelen" ingevoegd "4," en wordt na "2e," ingevoegd "2g,".

B.

Aan hoofdstuk 2 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Art. 2.7. Verklaring pseudo-werknemer

1. De verklaring, bedoeld in artikel 4, onderdeel f, van de wet, bevat:

- a. naam en voorletters van degene die de arbeid verricht;
- b. geboortedatum van degene die de arbeid verricht;
- c. burgerservicenummer van degene die de arbeid verricht;
- d. loonheffingnummer van de beoogde inhoudingsplichtige;
- e. omschrijving van de werkzaamheden waarop de verklaring betrekking heeft;
- f. ingangsdatum van de verklaring;
- g. handtekeningen van de werknemer en de beoogde inhoudingsplichtige.

2. De inhoudingsplichtige bewaart de verklaring ten minste vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de arbeidsverhouding is geëindigd die ingevolge artikel 4, onderdeel f, van de wet is beschouwd als een dienstbetrekking.

Artikel III, onderdeel B (artikel 2.7 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Het met ingang van 1 januari 2027 in te voegen artikel 2.7, eerste lid, URLB 2011 geeft aan welke gegevens minimaal moeten worden opgenomen in de gezamenlijke verklaring waarin op basis van de ingevolge de FVW 2027 met ingang van 1 januari 2027 geldende tekst van artikel 4, onderdeel f, Wet LB 1964 wordt geopteerd voor opting-in, zijnde:

- a. naam en voorletters van degene die de arbeid verricht;
- b. geboortedatum van degene die de arbeid verricht;
- c. burgerservicenummer van degene die de arbeid verricht;
- d. loonheffingnummer van de beoogde inhoudingsplichtige;
- e. omschrijving van de werkzaamheden waarop de verklaring betrekking heeft;
- f. ingangsdatum van de verklaring;
- g. handtekeningen van de werknemer en de beoogde inhoudingsplichtige.

Deze gegevens komen grotendeels overeen met de zogenoemde modelverklaring opting-in die momenteel veelal wordt gebruikt. Enkele gegevens die wel in die modelverklaring zijn opgenomen ontbreken in genoemd artikel 2.7, zoals de adresgegevens van degene die de arbeid verricht en van de beoogde inhoudingsplichtige, omdat deze aan de hand van het burgerservicenummer, onderscheidenlijk het loonheffingsnummer, reeds voor de Belastingdienst beschikbaar zijn.

Op basis van artikel 2.7, tweede lid, URLB 2011 dient de inhoudingsplichtige de gezamenlijke verklaring ten minste vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de arbeidsverhouding die ingevolge artikel 4, onderdeel f, Wet LB 1964, als dienstbetrekking is beschouwd, te bewaren bij de loonadministratie.

C.

Artikel 3.8 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt "€ 4,05" vervangen door "€ PM".
2. In onderdeel b wordt "€ 7,00" vervangen door "€ PM".

Artikel III, onderdeel C (artikel 3.8 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

De in artikel 3.8, onderdelen a en b, URLB 2011 opgenomen forfaits voor de waardering van maaltijden, onderscheidenlijk huisvesting en inwoning, worden per 1 januari 2027 geïndexeerd met toepassing van de zogenoemde tabelcorrectiefactor, bedoeld in artikel 10.2 Wet IB 2001, waarbij bedragen worden afgerond op 5 cent.

D.

Artikel 7.6 vervalt.

Artikel III, onderdeel D (artikel 7.6 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Artikel 7.6 UBLB 2011 bevat regelgeving met betrekking tot de eerstedagsmelding, bedoeld in artikel 28, eerste lid, onderdeel g, Wet LB 1964. Met het ingevolge de FVW 2027 volledig afschaffen van de eerstedagsmelding dient ook artikel 7.6 URLB 2011 te vervallen.

E.

Aan artikel 8.1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel i door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

- j. uitkeringen ingevolge een bufferbudget als bedoeld in artikel 34b van de Participatiewet.

Artikel III, onderdeel E (artikel 8.1 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Met de Participatiewet in balans wordt per 1 januari 2027 in artikel 34b van de Participatiewet geregeld dat een specifieke groep bijstandsgerechtigden in aanmerking kan komen voor het zogenoemde bufferbudget. Op grond van die bepaling kunnen gemeenten (een deel van) dit bufferbudget uitkeren aan een bijstandsgerechtigde die gaat werken als deze bijstandsgerechtigde – zonder dit bufferbudget – op maandbasis minder aan inkomen in de zin van de Participatiewet ontvangt dan de minimumbijstandsnorm. Het bufferbudget is geen premie en daarmee geen premie als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onderdeel j, van de Participatiewet of

een daarmee naar aard en strekking overeenkomende premie en is daardoor niet vrijgesteld op grond van artikel 11b Wet LB 1964. Met de invoering van artikel 8.1, onderdeel j, URLB 2011 wordt bewerkstelligd dat uitkeringen ingevolge het bufferbudget worden aangemerkt als een uitkering van publiekrechtelijke aard die buiten aanmerking wordt gelaten in het kader van de heffing van andere belastingen of in het kader van andere wettelijke regelingen als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel c, Wet LB 1964. Dit leidt ertoe dat de over dergelijke uitkeringen verschuldigde loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen plaatsvindt via een zogenoemde eindheffing. Deze eindheffing is verschuldigd door de inhoudingsplichtige, zijnde de uitkerende gemeente. Hierdoor zijn de betreffende bijstandsgerechtigden zelf geen loon- en inkomstenbelasting en premie voor de volksverzekeringen verschuldigd over uitkeringen ingevolge het bufferbudget en behoren die uitkeringen ook niet tot het voor toeslagen en andere inkomensafhankelijke regelingen relevante toetsingsinkomen.

F.

Aan hoofdstuk 8 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 8.8. Definitie woon-werkverkeer

1. Voor de toepassing van artikel 32bc van de wet wordt onder woon-werkverkeer verstaan het reizen tussen de woon- of verblijfplaats en een vaste werkplek.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een vaste werkplek verstaan een plek waar de inhoudingsplichtige is gevestigd, een door de inhoudingsplichtige aangewezen plek of een plek waar de werknemer regelmatig werkzaamheden verricht. Van een plek waar de werknemer regelmatig werkzaamheden verricht is uitsluitend sprake indien de werknemer binnen een kalenderjaar op ten minste 40 dagen op die plek werkzaamheden verricht of heeft verricht.

Artikel III, onderdeel F (artikel 8.8 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In artikel 8.8 URLB 2011 wordt vastgelegd dat voor de toepassing van de ingevolge het BP 2026 per 1 januari 2027 in artikel 32bc Wet LB 1964 opgenomen pseudo eindheffing fossiele personenauto's onder woon-werkverkeer verstaan: het reizen tussen de woon- of verblijfplaats en een vaste werkplek. Het is op grond van de memorie van toelichting bij het BP 2026 de bedoeling dat voor de pseudo-eindheffing fossiele auto's voor het begrip woon-werkverkeer nauw wordt aangesloten bij de definitie die wordt gehanteerd voor de omzetbelasting. Deze definitie is niet wettelijk vastgelegd en stelt ook niet vast wat een vaste werkplek is. Het kabinet acht het noodzakelijk zoveel mogelijk onduidelijkheden weg te nemen en daarom het begrip vaste werkplek voor deze regeling nader in te vullen. De daarbij gemaakte keuzes worden in het algemeen deel van deze toelichting beschreven. Er is voor gekozen om ten eerste alle plekken waar de inhoudingsplichtige is gevestigd te laten kwalificeren als vaste werkplek. Als een inhoudingsplichtige meerdere filialen heeft, dan zijn derhalve alle vestigingsplekken voor alle werknemers een vaste werkplek voor deze regeling. Dat geldt ongeacht hoe vaak de werknemer op deze plek werkt. Ten tweede worden alle door de werkgever in het kader van een overeenkomst tot het verrichten van arbeid overeengekomen vaste werkplekken gekwalificeerd als vaste werkplek. Hierbij kan - naast aan de zoals gezegd reeds kwalificerende vestigingsplek van de werkgever - worden gedacht aan de locatie van een project of de locatie van een opdrachtgever bij een detachering. Ten derde kwalificeert een plek waar de werknemer regelmatig werkzaamheden

verricht als vaste werkplek. Van een plek waar de werknemer regelmatig werkzaamheden verricht is bij deze regeling sprake indien de werknemer binnen een kalenderjaar op ten minste veertig dagen op die plek werkzaamheden verricht of heeft verricht. Tijdelijke afwezigheid door ziekte, vakantie of andere redenen zijn derhalve niet van belang voor de vaststelling of sprake is van een vaste werkplek; het gaat om de reizen waarop daadwerkelijk is gereisd. Als een werknemer in een kalenderjaar ten minste veertig weken een dag per week bij een klant op locatie werkt, is dit een vaste werkplek. Als een werknemer de eerste tien maanden van het jaar een dag per maand op een projectlocatie werkt en de laatste twee maanden van het jaar alle werkdagen waardoor de werknemer ten minste veertig dagen in dat kalenderjaar op deze projectlocatie werkt, dan is deze plek een vaste werkplek voor deze werknemer. In theorie kan dit gevolgen hebben voor de verschuldigdheid van de pseudo-eindheffing. Dat doet zich voor in de situatie dat een werknemer een fossiele personenauto ter beschikking gesteld krijgt van zijn werkgever en deze auto alleen zakelijk gebruikt (niet zijnde woon-werkverkeer). Als deze werknemer deze auto vervolgens wel gebruikt voor de ritten tussen zijn woon- of verblijfplaats en een projectlocatie, kan de pseudo-eindheffing verschuldigd zijn als dit vaker gebeurt dan veertig keer in een kalenderjaar. Uit het voorgaande volgt dat een werknemer meerdere vaste werkplekken kan hebben. Een rayon of werkgebied kwalificeert daarmee niet als werkplek.

G.

Artikel 12.2 komt te luiden:

Artikel 12.2

Voor de toepassing van artikel 19b, zevende lid, van de wet maakt de pensioenuitvoerder, bedoeld in artikel 1 van de Pensioenwet of artikel 1 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling, op verzoek van de inspecteur aannemelijk dat de gerechtigde tot het pensioen ten minste eenmaal schriftelijk of langs elektronische weg is geïnformeerd over de ingang van het pensioen. Indien de daarvoor benodigde contactgegevens van de gerechtigde ontbreken maakt de pensioenuitvoerder aannemelijk dat digitaal zoekacties zijn verricht naar de gerechtigde.

Artikel III, onderdeel G (artikel 12.2 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In artikel 12.2 URLB 2011 is uitvoering gegeven aan de delegatiegrondslag van artikel 19b, zevende lid, Wet LB 1964. Er is een voorwaarde gesteld waaronder artikel 19b, zevende lid, Wet LB 1964 kan worden toegepast. Als voorwaarde wordt gesteld dat de pensioenuitvoerder, bedoeld in artikel 1 van de Pensioenwet of artikel 1 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling, op verzoek van de inspecteur aannemelijk kan maken dat de gerechtigde tot het pensioen ten minste eenmaal schriftelijk of langs elektronische weg is geïnformeerd over de ingang van het pensioen. Indien de daarvoor benodigde contactgegevens van de gerechtigde ontbreken maakt de pensioenuitvoerder, op verzoek van de inspecteur, aannemelijk dat digitaal zoekacties zijn verricht naar de gerechtigde. Deze voorwaarde wordt toegelicht in paragraaf PM van de toelichting.

H.

In artikel 12.3a wordt "2026" vervangen door "2027" en wordt "2,593%" vervangen door "PM".

Artikel III, onderdeel H (artikel 12.3a van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In artikel 12.3a URLB 2011 is de marktrente opgenomen die op een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting als bedoeld in artikel 38p, eerste lid, Wet LB 1964 jaarlijks moet worden toegepast. Deze marktrente is het rekenkundig gemiddelde van de U-rendementen over de maanden van het voorafgaande kalenderjaar, zoals deze maandelijks zijn gepubliceerd door het Centrum voor Verzekeringsstatistiek van het Verbond van Verzekeraars. Met de aanpassingen van genoemd artikel 12.3a wordt vastgelegd wat de op deze wijze berekende marktrente voor 2027 is die op een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting dient te worden toegepast.

Artikel IV

In de Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990 wordt artikel 5 als volgt gewijzigd:

1. In het vierde lid wordt "60,19%" vervangen door "PM" en wordt "23,09%" vervangen door "PM".
2. In het vijfde lid wordt "55,64%" vervangen door "PM" en wordt "21,73%" vervangen door "PM".

Artikel IV (artikel 5 van de Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990)

In artikel 5, vierde en vijfde lid, RLPT 1990 worden de percentages aangepast die moeten worden gehanteerd bij de definitieve berekening van de over bijstandsuitkeringen verschuldigde loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen. Met deze wijziging worden de genoemde percentages aangepast aan de percentages voor de loonbelasting, de premie voor de volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zvw die met ingang van 1 januari 2027 van toepassing zijn.

Artikel V

In de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte wordt artikel 1a.1 als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid, onderdeel a, wordt, onder vernummering van de subonderdelen 17° tot en met 32° tot 18° tot en met 33°, een subonderdeel ingevoegd, luidende:
17°. pseudo-eindheffing fossiele personenauto's;.
2. Het vierde lid, onderdeel e, onder 13°, vervalt, onder vernummering van de subonderdelen 14° tot en met 29° tot 13° tot en met 28°.

Artikel V (artikel 1a.1 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte)

Artikel 1a.1 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte (Rgl) regelt welke gegevens een inhoudingsplichtige moet verstrekken via de loonaangifte.

Per 1 januari 2027 treedt artikel 32bc Wet LB 1964 in werking waardoor een inhoudingsplichtige de in dat artikel geregelde pseudo-eindheffing voor fossiele personenauto's verschuldigd kan zijn. Voor de aangifte en betaling van deze heffing wordt een nieuwe rubriek geïntroduceerd in de loonaangifte.

Daarnaast is het loonkostenvoordeel voor werkgevers die oudere werknemers in dienst hebben (loonkostenvoordeel oudere werknemer) ingevolge de Wet tegemoetkomingen loondomein per 1 januari 2026 afgeschaft. Dat leidt ertoe dat artikel 1a.1, vierde lid, onder 13° (indicatie aanvraag loonkostenvoordeel oudere werknemer) niet langer nodig is en per 1 januari 2027 vervalt. Het is in de loonaangifte niet mogelijk om een rubriek in de loop van het jaar te laten vervallen.

Artikel VI

De Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1 wordt na "31" ingevoegd "46" en wordt "2a" vervangen door "1ter".

Artikel VI, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

De wijzigingen in artikel 1 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (UR Awir) vloeien ten eerste voort uit de gewijzigde delegatiegrondslag van artikel 46 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) ingevolge de Wet codificatie uitvoering internationale gezinsuitkeringen. De UR Awir geeft als gevolg van deze wijziging uitvoering aan artikel 46 Awir in plaats van artikel 2a Uitvoeringsbesluit Awir (UB Awir). Ten tweede vloeien de wijziging voort uit de Wet vereenvoudiging partnerbegrip toeslagen, op grond waarvan de Awir is losgekoppeld van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) en de uitzonderingen op het partnerbegrip zijn verplaatst van de wet naar het UB Awir.

B.

Artikel 5, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a vervalt "artikel 5a, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen of" en wordt "onderdelen b, c en d" vervangen door "a, c, d en e".
2. In onderdeel b wordt "artikel 5a, vierde lid, aanhef en onderdeel a, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen" vervangen door "artikel 1ter, aanhef en onderdeel a, van het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen".
3. In onderdeel e wordt "artikel 3c, eerste lid, onderdeel a, van de wet" vervangen door "artikel 1ter, tweede lid, aanhef en onderdeel d, van het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen".
4. In onderdeel f wordt na "gevangenhouding" ingevoegd ", het eindigen van de uitvoering van een vrijheidsbenemende straf of maatregel die buiten Nederland heeft plaatsgevonden of het vervroegd eindigen van de uitvoering van een vrijheidsbenemende straf of maatregel" en wordt "artikel 3c, eerste lid, onderdeel b, van de wet" vervangen door "artikel 1ter, tweede lid, aanhef en onderdeel e, van het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen".
5. Onderdelen g en h vervallen onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel f door een punt.

Artikel VI, onderdeel B (artikel 5 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Met de Wet vereenvoudiging partnerbegrip toeslagen is artikel 3 Awir zelfstandig leesbaar gemaakt, waardoor de verwijzingen naar de AWR zijn komen te vervallen. Daarnaast zijn de uitzonderingen op het toeslagpartnerbegrip overgeheveld van het niveau van de wet naar de UB Awir. Dit heeft gevolg voor de verwijzingen in de bepalingen van artikel 5 UR Awir die zien op het doorgeven van gewijzigde omstandigheden met betrekking tot het aangaan of verbreken van het toeslagpartnerschap en de (beëindiging) van de toepassing van een uitzondering op het partnerbegrip. Met de onderhavige wijzigingen wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd. Burgers dienen nog steeds de betreffende omstandigheden door te geven aan de Dienst Toeslagen.

Artikel 5, eerste lid, onderdeel a, UR Awir verwijst naar het aangaan van een partnerschap als bedoeld in artikel 5a, eerste lid, aanhef en onderdeel b, AWR en ziet op de situatie dat een belanghebbende een notarieel samenlevingscontract is aangegaan met een persoon met wie belanghebbende samenwoont. Deze grond voor toeslagpartnerschap staat inmiddels in artikel 3, tweede lid, aanhef en onderdeel a, Awir. Daarnaast wordt verwezen naar het ontstaan van een partnerschap doordat twee personen samenwonen en een kind van de ander hebben erkend, zij pensioenpartners van elkaar zijn geworden of gezamenlijk eigenaar zijn worden van een eigen woning (artikel 3, tweede lid, aanhef en onderdelen b, c, en d Awir). Deze gronden staan in de huidige wet in artikel 3, tweede lid, aanhef en onderdelen c, d en e, Awir.

Artikel 5, eerste lid, onderdeel b, UR Awir verwijst naar het eindigen van een partnerschap als bedoeld in artikel 5a, vierde lid, aanhef en onderdeel a, AWR en ziet op de situatie dat twee personen niet meer samenwonen en een echtscheidingsverzoek of verzoek tot scheiding van tafel en bed is ingediend. Via artikel 2, zesde lid, AWR geldt artikel 5a, vierde lid, aanhef en onderdeel a, AWR ook voor het sluiten van een overeenkomst tot beëindiging van het geregistreerd partnerschap of een verzoek tot ontbinding van het geregistreerd partnerschap. Deze uitzonderingen worden met ingang van 1 januari 2027 opgenomen in het nieuwe artikel 1ter, eerste lid, onderdeel a, UB Awir.

Artikel 5, eerste lid, onderdeel e, UR Awir verwijst naar het eindigen van de uitzondering op het toeslagpartnerbegrip als bedoeld in artikel 3c, eerste lid, onderdeel a, Awir, zijnde het eindigen van een vermissing van de toeslagpartner. Deze uitzondering wordt met ingang van 1 januari 2027 opgenomen in het nieuwe artikel 1ter, tweede lid, onderdeel d, UB Awir.

Artikel 5, eerste lid, onderdelen e, f en g, UR Awir ziet op het eindigen van de uitzondering op het toeslagpartnerbegrip vanwege een detentie van de belanghebbende als bedoeld in artikel 3c, eerste lid, onderdeel b, Awir. Deze uitzondering wordt met ingang van 1 januari 2027 opgenomen in het nieuwe artikel 1ter, tweede lid, onderdeel e, UB Awir. De drie omstandigheden uit artikel 5, eerste lid, onderdelen e, f en g, UR Awir worden tot slot samengevoegd tot één onderdeel.

C.

In artikel 9ter, eerste lid, vervallen de onderdelen a en b.

Artikel VI, onderdelen C en D (artikel 9ter van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Artikel VI, onderdeel C, regelt dat twee vermogenstoetsuitzonderingen met ingang van 1 januari 2027 komen te vervallen. Dit betreft de vermogenstoetsuitzonderingen uit artikel 9ter, eerste lid, onderdelen a en b, UR Awir die zien op respectievelijk een eenmalige aanvullende financiële bijdrage die is toegekend door de Stichting Zorg na Werk in Coronazorg en een eenmalige uitkering die is toegekend op grond van de Tijdelijke Regeling eenmalige uitkering Dutchbat-III-veteranen. Een bedrag ter hoogte van een tegemoetkoming op grond van de hiervoor genoemde regelingen die zich op 1 januari 2027 nog in het vermogen van belanghebbende bevindt, zal vanaf het berekeningsjaar 2027 meetellen voor de vermogenstoets voor de huurtoeslag, zorgtoeslag en het kindgebonden budget. Dat betekent dat indien een belanghebbende op 1 januari van het berekeningsjaar een vermogen heeft boven de grens van de vermogenstoets van de betreffende toeslag, als gevolg daarvan de aanspraak op de toeslag verliest voor dat jaar.

Met ingang van 1 januari 2028 komt artikel 9ter UR Awir vervolgens in zijn geheel te vervallen op grond van artikel [PM inwerkingtreding]. Daarmee komen de vermogensuitzonderingen voor een schadevergoeding die is toegekend door de Commissie Uitvoering civielrechtelijke regeling Srebrenica, bedoeld in het Instellingsbesluit Commissie Uitvoering civielrechtelijke regeling Srebrenica, en een eenmalige tegemoetkoming die is toegekend op grond van de Beleidsregel tegemoetkoming Wet wijziging geregistreerd geslacht 1985-2014 te vervallen. Een bedrag ter hoogte van een schadevergoeding of tegemoetkoming op grond van een van de hiervoor genoemde regelingen die zich op 1 januari 2028 nog in het vermogen van belanghebbende bevindt, zal vanaf het berekeningsjaar 2028 meetellen voor de vermogenstoets voor de huurtoeslag, zorgtoeslag en het kindgebonden budget.

D.

Artikel 9ter vervalt.

Artikel VII

In de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971 wordt in artikel 2c, eerste lid, "elfde" vervangen door "tiende".

Artikel VII (artikel 2c van de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971)

In Overige fiscale maatregelen 2027 is een maatregel opgenomen die het vervallen van het onzakelijkheidsvermoeden in de splitsingsfaciliteit regelt. Als gevolg van deze maatregel vervalt artikel 14a, negende lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb 1969). In samenhang daarmee wordt het elfde lid van artikel 14a Wet Vpb 1969 vernummerd tot het tiende lid. In artikel 2c, eerste lid, van de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971 wordt verwezen naar artikel 14a, elfde lid, Wet Vpb 1969. Met het oog op de vernummering in artikel 14a Wet Vpb 1969 wordt deze verwijzing aangepast in een verwijzing naar artikel 14a, tiende lid, Wet Vpb 1969.

Artikel VIII

Artikel 1:20 van de Algemene douaneregeling wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "in de Financial Times Guide to World Currencies" vervangen door "door een door de inspecteur als betrouwbaar aangemerkte openbare bron die bekend is gemaakt via internetadres <https://kennisbank.douane.nl/wisselkoers-checken>".

2. In het tweede lid wordt "in de Financial Times Guide to World Currencies" vervangen door "door de bron, bedoeld in het eerste lid".

3. In het derde lid wordt "in de Financial Times Guide to World Currencies" wordt vervangen door "door de bron, bedoeld in het eerste lid,".

Artikel VIII (artikel 1:20 van de Algemene douaneregeling)

De inspecteur van de douane is aangewezen als bevoegde autoriteit om maandelijks op grond van artikel 53, eerste lid, DWU de geldende wisselkoers op internet bekend te maken. Artikel 146, eerste lid, onderdeel a, UVo. DWU bepaalt dat hierbij de wisselkoers die door de ECB is gepubliceerd, wordt gebruikt voor de valutaomrekening om de douanewaarde vast te stellen. De ECB publiceert niet voor alle vreemde munteenheden een wisselkoers. Op grond van artikel 146, vierde lid, Uvo. DWU bepaalt de inspecteur de te gebruiken koers, hierbij moet hij zo goed mogelijk rekening houden met de waarde van de Euro ten opzichte van de betreffende munteenheid.

Tot 1 oktober 2025 gebruikte de inspecteur, zoals werd bepaald in artikel 1:20, eerste lid, Adr, de koersen van de Financial Times, die tot die datum gepubliceerd werden in de Financial Times Guide to World Currencies, als informatiebron voor het vaststellen van de te publiceren wisselkoersen. Door in artikel 1:20, eerste lid, Adr, op te nemen dat de bron bekend gemaakt wordt via internetadres <https://kennisbank.douane.nl/wisselkoers-checken> is het voor de gebruiker transparant welke bron is gehanteerd, maar is de bepaling ook toekomstbestendig. Inmiddels heeft de inspecteur -na onderzoek- voor andere betrouwbare bronnen gekozen. Om de betrouwbaarheid, en bestendigheid, van de koers zoveel mogelijk te garanderen, kan de bron per vreemde valuta verschillen. Als bron wordt gedacht aan publicaties van financiële of overheidsinstellingen, maar ook publicaties van gerenommeerde ondernemingen, zoals de Financial Times. Publicaties waarop door de douane een abonnement moet worden genomen, worden als openbaar beschouwd.

Op het genoemde internetadres worden per maand de wisselkoersen van vrijwel alle vreemde munteenheden gepubliceerd. De onderhavige regeling ziet op het toepassen van deze wijziging.

Artikel IX

De Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1, eerste lid, wordt "47, tweede en vijfde lid," vervangen door "47, tweede lid,".

Artikel IX, onderdeel A en B (artikelen 1 en 15 van de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag)

Ingevolge artikel VI, onderdeel D, onder 1, FVW 2026 is per 1 januari 2026 de tot die datum in artikel 47, eerste lid, onderdeel p, Wbm opgenomen begripsbepaling 'energie-intensief bedrijf' vervallen. Tevens is ingevolge artikel VI, onderdeel D, onder 2, FVW 2026 per 1 januari 2026 de tot die datum in artikel 47, vijfde lid, Wbm opgenomen grondslag om bij ministeriële regeling nadere regels te stellen met betrekking tot genoemde begripsbepaling vervallen.

Met het vervallen van genoemde begripsbepaling en delegatiegrondslag is er geen noodzaak en geen grondslag meer om in de URbm nadere regels te stellen met betrekking tot die begripsbepaling. Daarom vervalt artikel 47, vijfde lid, Wbm in de in artikel 1, eerste lid, URbm opgenomen opsomming van grondslagen. Daarnaast vervalt artikel 15 URbm, waarin de gestelde nadere regels omtrent de begripsbepaling 'energie-intensief bedrijf' zijn opgenomen.

Omdat de delegatiegrondslag per 1 januari 2026 is vervallen, wordt aan de wijzigingen terugwerkende kracht verleend tot en met die datum.

B.

Artikel 15 vervalt.

C.

In artikel 20c wordt "het primaire allocatiepunt, bedoeld in de Begrippencode elektriciteit" vervangen door "het primaire allocatiepunt, bedoeld in artikel 1.1 van de Energiewet".

Artikel IX, onderdeel C (artikel 20c van de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag)

Artikel 20c URbm bevat voor de energiebelasting een regeling voor de situatie waarin meerdere leveranciers elektriciteit leveren via één aansluiting. Ingevolge artikel 21e UBbm past in dat geval slechts één van de leveranciers de belastingvermindering in de energiebelasting toe. Artikel 20c URbm bepaalt dat dit de leverancier is die levert via het primaire allocatiepunt. Voor de definitie van het begrip primair allocatiepunt verwijst artikel 20c URbm naar de Begrippencode elektriciteit.

Met ingang van 1 januari 2026 is de Energiewet in werking getreden. Met ingang van die datum bevat artikel 1.1 van de Energiewet een begripsbepaling voor het begrip 'primair allocatiepunt'. Deze bepaling komt inhoudelijk overeen met de definitie van het begrip in de Begrippencode elektriciteit. In de Begrippencode elektriciteit wordt het primair allocatiepunt gedefinieerd als 'Het eerste aan een aansluiting toegekende allocatiepunt'. In de Energiewet luidt de tekst 'eerste aan een aansluiting toegekend allocatiepunt'. Vanwege de inwerkingtreding van de Energiewet met ingang van 1 januari 2026 is de Begrippencode elektriciteit ingetrokken en vervangen door de Begrippencode elektriciteit 2026, waarin geen definitie van het begrip primair allocatiepunt is opgenomen.

Gelet op het bovenstaande wordt de verwijzing in artikel 20c URbm naar de Begrippencode elektriciteit vervangen door een verwijzing naar artikel 1.1 van de Energiewet. Deze wijziging brengt geen inhoudelijke verandering teweeg. Omdat de Energiewet per 1 januari 2026 in werking is getreden, wordt de wijziging doorgevoerd met terugwerkende kracht tot en met die datum

D.

In artikel 26, eerste lid, onderdeel b, en tweede lid, onderdeel c, wordt "de over te leggen eindfactuur op naam van de instelling staat" vervangen door "de over te leggen eindfactuur, onderscheidenlijk alle over te leggen facturen, op naam van de instelling staan".

Artikel IX, onderdeel D (artikel 26 van de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag)

Artikel 26, eerste en tweede lid, URbm stelt nadere regels ten behoeve van de uitvoering van de teruggaveregeling in de energiebelasting voor non-profitinstellingen uit artikel 69, tweede en derde lid, Wbm. Voor deze teruggave is ingevolge artikel 26, tweede lid, UBbm vereist dat de eindfactuur wordt overgelegd. Artikel 26, eerste en tweede lid, URbm vereist dat deze eindfactuur op naam van de non-profitinstelling staat die het teruggaveverzoek doet.

Ingevolge artikel VI, onderdeel E, FVB 2026 wordt artikel 26, tweede lid, UBbm met ingang van 1 januari 2027 aangepast. Hierdoor wordt het mogelijk om de teruggave te verlenen na overlegging van alle op de verbruiksperiode betrekking hebbende facturen indien geen eindfactuur wordt uitgereikt. Artikel 26, eerste en tweede lid, URbm wordt op deze wijziging aangepast. Hierdoor is met ingang van 1 januari 2027 vereist dat eveneens bij overlegging van de op de verbruiksperiode betrekking hebbende facturen, al die facturen op naam van de non-profitinstelling staan die het teruggaveverzoek doet.

Artikel X

De Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1, eerste lid, wordt "en 10a" vervangen door ", 10a en 10b".

Artikel X, onderdelen A en B (artikel 1 en artikel 21c van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

In artikel 1, eerste lid, UR AWR 1994 wordt een verwijzing opgenomen naar artikel 10b Wet DB 1965. Dit artikel treedt op grond van Overige fiscale maatregelen 2027 met ingang van 1 januari 2027 in werking. Op grond van artikel 10b, negende lid, Wet DB 1965 worden aan artikel 21c UR AWR 1994 een vierde en vijfde lid toegevoegd. In artikel 21c, vierde lid, UR AWR 1994 wordt de termijn voor het indienen van een verzoek om teruggaaf op grond van artikel 10b Wet DB 1965 vastgesteld op vijf jaren voor natuurlijk personen en drie jaren voor lichamen. Hiermee wordt aangesloten bij de in artikel 21c, tweede lid, Wet DB 1965 opgenomen termijnen ten aanzien van teruggaafverzoeken op grond artikel 10a Wet DB 1965, met dien verstande dat de termijn voor teruggaafverzoeken op grond van artikel 10b Wet DB 1965 aanvangt na afloop van het boekjaar van de buitenlandse beleggingsinstelling waarin deze buitenlandse beleggingsinstelling de winst heeft uitgekeerd die aan het teruggaafverzoek ten grondslag ligt. Dit houdt verband met de in artikel 10b, tweede lid, Wet DB 1965 opgenomen formule, die voor de bepaling van de hoogte van

de teruggaaf aansluit bij de door de buitenlandse beleggingsinstelling in de twaalf maanden na afloop van haar boekjaar uitgekeerde winst en de in dat boekjaar door de buitenlandse beleggingsinstelling genoten opbrengst. De teruggaafregeling van artikel 10b Wet DB 1965 ziet op dividenden die vanaf 2027 ten laste van een buitenlandse beleggingsinstelling zijn ingehouden. Dit betekent dat bij een winstuitkering door de buitenlandse beleggingsinstelling in 2028 en een boekjaar van de buitenlandse beleggingsinstelling dat gelijk is aan kalenderjaar een natuurlijk persoon uiterlijk 31 december 2033 en een lichaam uiterlijk 31 december 2031 een verzoek kan indienen. Artikel 21c, vijfde lid, UR AWR 1994 regelt dat het verzoek om teruggaaf op grond van artikel 10b Wet DB 1965 slechts eenmaal per boekjaar van de buitenlandse beleggingsinstelling na afloop van dat boekjaar wordt gedaan.

B.

Aan artikel 21c worden twee leden toegevoegd, luidende:

4. Het verzoek, bedoeld in artikel 10b van de Wet op de dividendbelasting 1965, wordt door een natuurlijk persoon gedaan binnen vijf jaren en door een lichaam binnen drie jaren na afloop van het boekjaar van de buitenlandse beleggingsinstelling, bedoeld in dat artikel, waarin die buitenlandse beleggingsinstelling de winst heeft uitgekeerd die aan het teruggaafverzoek ten grondslag ligt.

5. Het verzoek, bedoeld in het vierde lid, wordt slechts eenmaal per boekjaar van de buitenlandse beleggingsinstelling gedaan na afloop van het boekjaar van die buitenlandse beleggingsinstelling waarop het verzoek betrekking heeft.

C.

Artikel 32 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt na "waarvan vrijstelling is verleend" ingevoegd "anders dan als gevolg van verlies of diefstal,".

2. Onder vernummering van het derde tot en met achtste lid tot vierde tot en met negende lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

3. In afwijking van het tweede lid vervalt een verleende vrijstelling van omzetbelasting als bedoeld in artikel 36 niet indien geen sprake is van oneigenlijk gebruik van de vrijstelling en:

a. ingeval het goed ter zake waarvan vrijstelling is verleend vanaf enig moment geheel of gedeeltelijk wordt gebruikt door een ander dan degene ten behoeve van wie de vrijstelling is verleend, op dat moment ten minste drie jaar is verstreken sinds de levering van het goed aan degene ten behoeve van wie de vrijstelling is verleend en het goed op dat moment een dagwaarde had lager dan € 1.000;

b. in andere gevallen waarin op enig moment niet langer wordt voldaan aan de voorwaarden voor de vrijstelling: het goed ten minste een jaar voorafgaande aan dat moment is geleverd aan en is gebruikt door degene ten behoeve van wie de vrijstelling is verleend.

3. In het vierde lid (nieuw) wordt na "verschuldigd" ingevoegd "op aangifte" en aan dat lid wordt een zin toegevoegd, luidende: In afwijking van de derde zin wordt, ingeval op grond van artikel 36, eerste lid, het bedrag van de vergoeding waarvoor een vrijstelling is verleend lager is dan de dagwaarde van dat goed, de verschuldigde belasting berekend naar die lagere vergoeding.

4. Onder vernummering van het vijfde tot en met het achtste lid (nieuw) tot het zesde tot en met tiende lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

5. In afwijking van het vierde lid is geen belasting verschuldigd indien de verleende vrijstelling van omzetbelasting is bepaald met inachtneming van artikel 36, eerste lid, derde zin.

Artikel X, onderdeel C (artikel 32 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

Op grond van artikel 32, eerste lid, onderdeel a, UR AWR 1994 wordt de vrijstelling van belasting in de gevallen waarin het volkenrecht of het internationale gebruik daartoe noopt, voorwaardelijk verleend. Als niet meer aan de voorwaarden wordt voldaan, dient de belasting waarvoor een vrijstelling is verleend op grond van het huidige artikel 32, derde lid, UR AWR 1994 in beginsel alsnog te worden voldaan over de dagwaarde van de met vrijstelling aangeschafte goederen (afrekenplicht).

Artikel 32, tweede lid, UR AWR 1994 regelt de situaties waarin de vrijstelling vervalt. De vrijstelling vervalt op grond van het huidige artikel 32, tweede lid, UR AWR 1994 in ieder geval indien een goed ten aanzien waarvan vrijstelling is verleend geheel of gedeeltelijk wordt gebruikt door een ander dan degene ten behoeve van wie de vrijstelling is verleend. De vrijstelling vervalt op grond van dit lid dus onder andere bij de verkoop of het weggeven van de goederen die met een vrijstelling van belasting zijn aangeschaft. Ingeval van diefstal of verlies van een goed, wordt het goed (mogelijk) ook door een ander gebruikt. Het is echter onredelijk om in een dergelijk geval de vrijstelling te laten vervallen. Daarom wordt met de wijziging van artikel 32, tweede lid, UR AWR verduidelijkt dat de vrijstelling ten aanzien van een goed enkel vervalt indien het goed, anders dan als gevolg van verlies of diefstal, door een ander wordt gebruikt.

Een vrijstelling kan daarnaast vervallen door bijvoorbeeld het verlopen van de 10-jaarstermijn op grond van artikel 33, eerste lid, UR AWR 1994, die geldt voor het verlenen van vrijstellingen aan leden van het administratief, technisch en bedienend personeel, of het eindigen van het dienstverband (bijvoorbeeld door het nemen of krijgen van ontslag en pensionering). Ook in dergelijke gevallen is onverkorte uitvoering van de afrekenplicht in veel gevallen onevenredig met het beoogde doel van de afrekenplicht. Daarom worden in het ingevoegde artikel 32, derde lid, UR AWR 1994 aanvullende situaties geregeld waarin, onder voorwaarden, een vrijstelling in afwijking van het tweede lid van genoemd artikel niet komt te vervallen.

- In artikel 32, derde lid, onderdeel a, UR AWR 1994 wordt geregeld in welke gevallen waarin een goed geheel of gedeeltelijk in gebruik is door een ander dan de vrijgestelde persoon de vrijstelling niet vervalt. Dit is het geval als op het moment dat het goed door een ander wordt gebruikt, ten minste drie jaar is verstreken sinds de levering van dat goed aan de vrijgestelde persoon en dat goed op dat moment een dagwaarde heeft lager dan € 1.000.

- In artikel 32, derde lid, onderdeel b, UR AWR wordt geregeld in welke overige situaties waarin niet meer aan de voorwaarden voor vrijstelling wordt voldaan, de vrijstelling niet vervalt. Deze uitzondering is relevant als bijvoorbeeld de hiervoor genoemde 10-jaarstermijn afloopt of ingeval van ontslag. De vrijstelling vervalt niet als op het moment dat niet meer aan de voorwaarden voor de vrijstelling wordt voldaan, ten minste een jaar is verstreken sinds de levering van het goed en het goed door degene ten behoeve van wie de vrijstelling is verleend, is gebruikt.

Opgemerkt wordt dat de in artikel 32, derde lid, UR AWR 1994 geregelde uitzonderingen enkel van toepassing zijn als ter goeder trouw gebruik is gemaakt van de vrijstelling. Indien sprake is van oneigenlijk gebruik, gelden de uitzonderingen niet.

Degenen die gebruik maken van de vrijstelling dienen de Belastingdienst/Team IFB in kennis te stellen wanneer niet langer aan de voorwaarden wordt voldaan. In samenhang met het invoegen van artikel 32, derde lid, UR AWR 1994 wordt het huidige derde lid vernummerd tot het vierde lid. Artikel 32, vierde lid (nieuw), UR AWR 1994 regelt de afrekenplicht. In dit vierde lid (nieuw) wordt verduidelijkt dat de belasting die verschuldigd is op het moment dat niet meer aan de voorwaarden wordt voldaan, op aangifte dient te worden voldaan. Daarnaast wordt in dit vierde lid (nieuw) geregeld dat in voorkomende gevallen de verschuldigde belasting wordt berekend over de vergoeding voor het goed en niet de dagwaarde. Dit hangt samen met de begrenzingen van de teruggaaf die worden geregeld in artikel 36, eerste lid, UR AWR 1994. Als dit niet zou worden geregeld, zou de aanpassing van artikel 36, eerste lid, UR AWR 1994 ertoe kunnen leiden dat meer belasting verschuldigd wordt dan waarvoor teruggaaf is verleend.

In het ingevoegde artikel 32, vijfde lid, UR AWR wordt geregeld hoe de verschuldigde belasting dient te worden berekend ingeval die teruggaaf is verleend overeenkomstig artikel 36, eerste lid, derde zin, UR AWR 1994. In die derde zin wordt de teruggaaf beperkt als een teruggaaf wordt verleend voor een goed dat is geleverd in het laatste jaar waarin recht bestaat op vrijstelling. Met artikel 32, vijfde lid, UR AWR wordt zo eveneens voorkomen dat meer belasting wordt verschuldigd dan waarvoor teruggaaf is verleend. In samenhang met het invoegen van artikel 32, vijfde lid, UR AWR, wordt het huidige vierde tot en met achtste lid vernummerd tot zesde tot en met tiende lid.

D.

Artikel 36 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In de eerste zin wordt "of tabakswaren" vervangen door ", tabakswaren, vliegtuigen, vaartuigen, voertuigen enkel bestemd voor recreatie, paardentrailers en motorrijtuigen bedoeld voor het vervoeren van paarden, vuurwapens en alle dieren andere dan kleine huisdieren zoals honden of katten".

b. Aan de tweede zin wordt toegevoegd ", en voor zover de vergoeding per roerende zaak niet meer bedraagt dan € 5.000".

c. Er wordt een zin toegevoegd, luidende: Indien de roerende zaak wordt geleverd in de periode van zes maanden voorafgaand aan het eindigen van de tewerkstelling of van het recht op vrijstelling, bedoeld in artikel 33, eerste lid, wordt de vrijstelling slechts verleend voor een derde van de vergoeding.

2. Onder vernummering van het tweede tot en met vijfde lid tot derde tot en met zesde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. In afwijking van het eerste lid is de bovengrens van € 5.000 niet van toepassing op de vergoeding voor fietsen, kleding en meubels.

Artikel X, onderdeel D (artikel 36 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

Middels de wijziging van artikel 36, eerste lid, UR AWR 1994 worden de voorwaarden voor het recht op een vrijstelling van omzetbelasting op de leveringen van roerende zaken voor persoonlijk gebruik aangepast en in lijn gebracht met de bestaande uitvoeringspraktijk. In de bestaande uitvoeringspraktijk worden bepaalde goederen niet geacht te zijn aangekocht ter ondersteuning van het doelmatig functioneren van de diplomatieke vertegenwoordiging of organisatie en deze worden daarom eveneens uitgesloten van de vrijstelling aangezien het persoonlijk voordeel overheerst. Dit betreft vliegtuigen, vaartuigen, voertuigen enkel bestemd voor recreatie, paardentrailers en motorrijtuigen bedoeld voor het vervoeren van paarden, vuurwapens en alle dieren andere dan kleine huisdieren zoals honden of katten. Onder vliegtuigen, vaartuigen, voertuigen enkel bestemd voor recreatie, paardentrailers en motorrijtuigen bedoeld voor het vervoeren van paarden en vuurwapens worden eveneens hun onderdelen en andere toebehoren begrepen. Campers worden beschouwd als personenauto's en vallen derhalve niet onder de uitzondering van de vrijstelling. Voor niet uitgezonderde goederen wordt alleen een vrijstelling van omzetbelasting verleend tot een aankoopbedrag van € 5.000 (exclusief btw) per item. Het meerdere wordt aangemerkt als persoonlijk voordeel waarvoor geen vrijstelling van belasting mogelijk is. Hiertoe wordt in artikel 36, eerste lid, eerste zin, UR AWR 1994 de lijst met van vrijstelling uitgezonderde roerende zaken uitgebreid met de hiervoor genoemde zaken. Daarnaast wordt aan artikel 36, eerste lid, tweede zin, UR AWR 1994 de bovengrens van € 5.000 toegevoegd.

Wanneer blijkt dat de aankoop in het jaar voorafgaand aan het einde van het dienstverband dan wel het aflopen van de 10-jaarstermijn geschiedt, wordt teruggaaf in beginsel voor een derde van het in aanmerking komende bedrag verleend. Artikel 36, eerste lid, derde zin, UR AWR 1994, wordt daarmee met enige aanpassingen meer in lijn gebracht met de uitvoeringspraktijk.

De bovengrens van € 5.000 is niet van toepassing op fietsen, kleding en meubels. Dit wordt geregeld in het ingevoegde artikel 36, tweede lid, UR AWR 1994. Ten overvloede wordt opgemerkt dat de bovengrens ook niet van toepassing is op motorrijtuigen waarvoor een afwijkende regeling geldt. In verband met de invoeging van artikel 36, tweede lid, UR AWR 1994 worden het derde tot en met vijfde lid vernummerd tot vierde tot en met zesde lid.

Artikel XI

De Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 3, eerste lid, onderdeel b, wordt "Belastingdienst/Caribisch Nederland" vervangen door "Douane en Belastingdienst Caribisch Nederland".

Artikel XI, onderdelen A en C (artikelen 3 en 11 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

Ingevolge dit artikel worden de artikelen 3 en 11 URBD 2003 aangepast. De naam van het organisatieonderdeel Belastingdienst/Caribisch Nederland wordt vervangen door Douane en Belastingdienst Caribisch Nederland. Douane Caribisch Nederland en Belastingdienst Caribisch

Nederland vormen samen één organisatieonderdeel waarbij de Douane en de Belastingdienst gelijkwaardig zijn. Om dit tot uitdrukking te brengen in de naam, wordt 'Douane' vooraan in de naam toegevoegd. De wijziging is technisch van aard en hiermee is geen inhoudelijke wijziging beoogd. De aanpassing van de regeling heeft geen gevolg voor het primaire proces van de organisatie.

B.

In artikel 10 wordt "en de artikelen" vervangen door ", de artikelen" en wordt na "Belastingwet BES" ingevoegd "en artikel 19 van de Wet loonbelasting BES".

Artikel XI, onderdeel B (artikel 10 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

De in artikel 10 URBD 2003 op te nemen verwijzing naar artikel 19 Wet LB BES houdt verband met de uit artikel 19, eerste lid, aanhef en onderdeel c, Wet LB BES voortvloeiende verplichting tot het verstrekken van gegevens van de werknemer aan de inspecteur en met het ingevolge de FVW BES 2027 vervallen van artikel 8.87, derde lid, van de Belastingwet BES waarin een identieke verplichting was opgenomen. De verplichting tot het verstrekken van deze gegevens van de werknemer geldt niet alleen jegens de inspecteur, maar ook jegens de algemeen directeur van de FIOD alsmede jegens de door deze algemeen directeur aangewezen ambtenaren van de Belastingdienst. Artikel 8.87 van de Belastingwet BES wordt niet geschrapt uit artikel 10 URBD 2003, omdat in genoemd artikel 8.87 nog andere verplichtingen tegenover de inspecteur zijn opgenomen, die ook blijven gelden jegens de algemeen directeur van de FIOD en de door deze directeur aangewezen ambtenaren van de Belastingdienst.

C.

In artikel 11, vijfde lid, wordt "Belastingdienst/Caribisch Nederland" vervangen door "Douane en Belastingdienst Caribisch Nederland".

Artikel XII

In de Regeling elektronisch berichtenverkeer Belastingdienst wordt de bijlage als volgt gewijzigd :

1. Het gedeelte dat ziet op de Wet op de loonbelasting 1964 vervalt de eerste rij en wordt in de rij die in de derde kolom verwijst naar "alle overige verzoeken, verklaringen mededelingen en meldingen voor zover niet gedaan bij de aangifte, en de op grond daarvan in voorkomend geval afgegeven voor bezwaar vatbare beschikkingen" in de eerste kolom ingevoegd "De Wet op de loonbelasting 1964", in de tweede kolom ingevoegd "Artikel 28" en wordt in de derde kolom "overige verzoeken" vervangen door "verzoeken".

Artikel XII (bijlage bij de Regeling elektronisch berichtenverkeer Belastingdienst)

In het deel van de bijlage bij de Regeling elektronisch berichtenverkeer Belastingdienst dat betrekking heeft op de Wet LB 1964 heeft de eerste regel betrekking op de eerstedagsmelding.

Omdat de eerstedagsmelding ingevolge de FVW 2027 wordt afgeschaft dient deze regel te vervallen.

Omdat de hierboven genoemde eerste regel vervalt, dient in de tweede regel het woord "overig" te vervallen.

Artikel XIII

De Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 1b wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid, vervalt onder vernummering van het derde lid tot tweede lid. In het tweede lid (nieuw) wordt na "5a," "5c," ingevoegd.

Artikel XIII, onderdeel A (artikel 1b, tweede lid van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Met het vervallen van artikel 1b, tweede lid wordt de Uitvoeringregeling in overstemming gebracht met de wijzigingen in de rechtsbescherming. Door de wijzigingen die eerder zijn aangebracht in de Invorderingswet 1990³ en de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990⁴ is de in dit lid opgenomen bepaling niet langer noodzakelijk. Om die reden komt het tweede lid te vervallen.

B.

In artikel 1cbis wordt "€ 2.000" vervangen door "€ PM".

Artikel XIII onderdeel B (artikel 1cbis van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Artikel 18 van de Invorderingswet 1990 (IW 1990) geeft ambtenaren van de Belastingdienst en opsporingsambtenaren de mogelijkheid om op alle dagen en uren een bestuurder van een motorrijtuig te verplichten het voertuig tot stilstand te brengen om een dwangbevel ten uitvoer te leggen. Artikel 18, vijfde lid, IW 1990 voorziet in een delegatiebepaling op grond waarvan de mogelijkheid tot gerechtelijke bewaargeving nader wordt ingevuld. Uit artikel 18, vijfde lid, IW 1990 jo. artikel 1cbis URIW 1990 volgt dat wanneer het bedrag van de belastingschuld meer bedraagt dan € 2.000 wordt aangenomen dat het voor het behoud van het voertuig noodzakelijk is om het in gerechtelijke bewaring te nemen. Rekening houdend met de ontwikkeling van de consumentenprijzen staat het bedrag nu gelijk aan circa € PM. Voorgesteld wordt om het bedrag per 1 januari 2027 te actualiseren en te verhogen naar € PM.

C.

In artikel 1cj wordt "€ 10.000" vervangen door "€ PM".

³ Besluit van 23 januari 2025 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van artikel XIII, onderdelen C, onder 1, en D, van de Fiscale vereenvoudigingswet 2017 (Stb. 2025, 23).

⁴ Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 17 mei 2026 tot wijziging van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 in verband met de wijziging van de rechtsbescherming bij uitstel van betaling en kwijtschelding per 1 januari 2027 (Stcrt. 2026, 14219).

Artikel XIII onderdeel C (artikel 1cj van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Artikel 22bis, tweede lid, IW 1990 bepaalt dat houders van pandrechten of overige derden die geheel of gedeeltelijk recht hebben op een bodemzaak, aan de ontvanger verplicht zijn om mededeling te doen van het voornemen om hun rechten met betrekking tot deze bodemzaak uit te oefenen, dan wel van het voornemen om enigerlei andere handeling te verrichten of te laten verrichten waardoor die zaak niet meer kwalificeert als bodemzaak.

Er geldt op grond van artikel 22bis, negentiende lid, IW 1990 jo. artikel 1cj van de URIW 1990 geen verplichting om een mededeling te doen, wanneer de waarde van de bodemzaken onder de € 10.000 blijft. Dit bedrag is nog nooit geïndexeerd en is van kracht sinds 1 januari 2013. Met deze wijziging wordt het bedrag van de melding verhoogd naar € PM.

D.

In artikel 3, tweede lid, wordt "€ 3.350" vervangen door "€ PM".

Artikel XIII, onderdeel D (artikel 3 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Artikel 25, negende lid, IW 1990 bepaalt dat bij ministeriële regeling regels worden gesteld met betrekking tot het verlenen van uitstel van betaling voor de duur van ten hoogste tien jaar voor de verschuldigde belasting, voor zover daarin is begrepen inkomstenbelasting ter zake van de vervreemding van een aanmerkelijk belang. Uit artikel 3, tweede lid, URIW 1990 volgt dat de belastingschuldige in aanmerking komt voor het eerdergenoemde uitstel als de verschuldigde belasting het bedrag van € 3.350 te boven gaat. Met deze wijziging wordt dit bedrag per 1 januari 2027 geactualiseerd en verhoogd naar € PM

E.

In artikel 3a, tweede lid, wordt "€ 3.350" vervangen door "€ PM".

Artikel XIII, onderdeel E (artikel 3a van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Artikel 25, elfde lid, IW 1990 bepaalt dat bij ministeriële regeling regels worden gesteld met betrekking tot het verlenen van uitstel van betaling voor de duur van ten hoogste tien jaar voor de verschuldigde belasting, voor zover daarin is begrepen inkomstenbelasting ter zake van inkomen uit aanmerkelijk belang. Uit artikel 3a, tweede lid, URIW 1990 volgt dat de belastingschuldige in aanmerking komt voor het eerdergenoemde uitstel als de verschuldigde belasting het bedrag van € 3.350 te boven gaat. Met deze wijziging wordt dit bedrag per 1 januari 2027 geactualiseerd en verhoogd naar € PM.

F.

Na artikel 5b wordt een afdeling ingevoegd, luidende:

Afdeling 9

Uitstel van betaling van inkomstenbelasting die is verschuldigd door de toepassing, onderscheidenlijk overeenkomstige toepassing, met betrekking tot aandelenoptierechten en de daaruit voortvloeiende aandelen van werknemers van startups en scale-ups

Artikel 5c

1. De ontvanger verleent de belastingschuldige op diens schriftelijk verzoek uitstel van betaling van de door hem verschuldigde inkomstenbelasting in gevallen als bedoeld in artikel 25, tweeëntwintigste lid, van de wet, mits voldoende zekerheid is gesteld. Het schriftelijk verzoek en de zekerheidstelling blijven achterwege in geval van emigratie van de belastingschuldige naar een andere lidstaat van de Europese Unie.

2. Het uitstel wordt verleend voor het bedrag aan verschuldigde inkomstenbelasting voor zover dit betrekking heeft op de aandelen, aandelenopties of winstbewijzen als bedoeld in artikel 25, tweeëntwintigste lid, van de wet, mits dat bedrag € 3.350 te boven gaat.

3. De ontvanger kan voorwaarden stellen aan het verlenen van uitstel van betaling of aan het voortzetten daarvan in situaties als bedoeld in artikel 25, tweeëntwintigste lid, van de wet, waaronder begrepen het door de belastingschuldige:

a. gedurende de looptijd van het uitstel jaarlijks aan de hand van schriftelijke bescheiden aannemelijk maken dat hij recht heeft op gehele of gedeeltelijke voortzetting van het uitstel;

b. jaarlijks aan de ontvanger verstrekken van informatie over zijn woon- of verblijfplaats.

4. Op schriftelijk verzoek van de belastingschuldige stemt de ontvanger in met aanpassing van de gestelde zekerheid voor zover het bedrag van de verschuldigde inkomstenbelasting waarvoor uitstel van betaling is verleend is verminderd. Indien de belastingschuldige zijn woonplaats verplaatst van een staat buiten de Europese Unie naar een lidstaat van de Europese Unie, stemt de ontvanger in met intrekking van de gestelde zekerheid.

5. Het uitstel wordt verleend voor onbepaalde tijd.

6. De ontvanger beëindigt het uitstel ingeval zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 25 tweeëntwintigste lid, onderdelen a, b of c, van de wet, met dien verstande dat het uitstel van betaling uitsluitend vervalt voor zover dit betrekking heeft op de aandelen, aandelenopties of winstbewijzen die daadwerkelijk worden vervreemd of overgedragen.

7. Ingeval zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 25, tweeëntwintigste lid, onderdelen a, b of c, van de wet, stelt de belastingschuldige de ontvanger daarvan onverwijld schriftelijk in kennis.

8. Indien de belastingschuldige niet voldoet aan de voorwaarden die de ontvanger aan het verlenen of voortzetten van het uitstel van betaling heeft gesteld, of aan de overige verplichtingen van dit artikel, kan de ontvanger het uitstel van betaling intrekken.

9. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een lidstaat van de Europese Unie mede verstaan: Noorwegen, IJsland, Liechtenstein en Zwitserland.

Artikel XIII, onderdeel F (artikel 5c van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 nieuw)

In het nieuwe artikel 5c URIW 1990 worden nadere regels gesteld met betrekking tot uitstel van betaling op grond van het nieuwe artikel 25 tweeëntwintigste lid, IW 1990. Met het de Wet fiscale stimulering startups en scale-ups⁵ wordt voorzien in een nieuwe uitstelfaciliteit waarbij uitstel van betaling voor belastingaanslagen met conserverend inkomen wordt verleend, wanneer

⁵ PM

er sprake is van belastingheffing in verband met aandelen in, aandelenoptierechten in en winstbewijzen van startups en scale-ups en de belastingschuldige emigreert alvorens hij deze aandelen, aandelenopties en/of winstbewijzen heeft verkocht. Artikel 5c URIW 1990 bevat de voorwaarden waaronder het uitstel wordt verleend zoals de duur van het uitstel, het vragen van zekerheid en de omstandigheden waaronder het uitstel kan worden ingetrokken. Deze voorwaarden sluiten zoveel mogelijk aan bij bestaande regelingen voor bijzondere uitstelfaciliteiten. Daarmee wordt een consistente toepassing van het uitstelbeleid bevorderd en wordt aangesloten bij de bestaande uitvoeringspraktijken.

G.

In artikel 8, eerste lid, onderdeel h, vervallen "of belasting zware motorrijtuigen" en "of zware motorrijtuigen".

Artikel XIII, onderdeel G (artikelen 8, 10 en 20 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In de artikelen 8, eerste lid, onderdeel h, 10 en 20 URIW 1990 worden de verwijzingen naar de belasting zware motorrijtuigen geschrapt nu dit middel per 1 juli 2026 is vervallen door de invoering van vrachtwagenheffing.⁶ De IW 1990 is niet van toepassing op de vrachtwagenheffing. Omdat zowel de heffing als de bijhorende bestuurlijke boetes geen rijksbelastingen zijn, is kwijtschelding op grond van de IW 1990 niet mogelijk.

H.

In artikel 10 vervalt "belasting zware motorrijtuigen,".

I.

In artikel 12, tweede lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel c, wordt "€ 3.350" vervangen door "€ PM".
2. In onderdeel f, wordt "€ 3.350" vervangen door "€ PM".

Artikel XIII, onderdeel I (artikel 12 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In artikel 12, tweede lid, URIW 1990 is bepaald dat een beperkt aantal vermogensbestanddelen niet worden beschouwd als een bezitting en daardoor niet wordt meegeteld bij het bepalen van het vermogen van de belastingschuldige in het kader van een verzoek om kwijtschelding. Zo wordt een auto niet als bezitting aangemerkt wanneer deze een waarde heeft van minder dan € 3.350. Ook is in dit lid opgenomen dat een bedrag van € 3.350 aan financiële middelen per persoon, voor personen die op 31 december 1999 de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt, niet wordt beschouwd als een bezitting. Met deze wijziging wordt beoogd deze bedragen te actualiseren. Met deze wijziging worden de bedragen per 1 januari 2027 geactualiseerd en verhoogd naar € PM.

J.

⁶ Wet van 19 november 2025 tot wijziging van de Wet vrachtwagenheffing (implementatie herziene Eurovignetrichtlijk), *stb.* 2025, 402.

Artikel 14, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In subonderdeel 9° wordt "artikel 31, tweede lid, onderdelen n, r, y, z en aa, van de Participatiewet" vervangen door "artikel 34a van de Participatiewet, artikel 8a van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 8a van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen".

2. Onder vervanging van de punt aan het slot van subonderdeel 10° door een puntkomma wordt een subonderdeel toegevoegd, luidende:

11°. het bufferbudget, bedoeld in artikel 34b, eerste lid, van de Participatiewet, artikel 38b, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 38b, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen.

Artikel XIII, onderdeel J (artikel 14 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Uit artikel 14, eerste lid, onderdeel c, URIW 1990 volgt welke inkomsten niet in aanmerking worden genomen bij het vaststellen van het netto-bestedbare inkomen van belastingschuldigen. Er geldt een zogenoemde vrijlating voor onder meer bijverdiensten van belastingschuldigen die een bijstandsuitkering ontvangen. Deze vrijlating is in lijn met de uitzondering die is opgenomen in de Participatiewet (Pw). In de Pw is een uitzondering opgenomen waarmee wordt beoogd om personen met recht op een bijstandsuitkering te stimuleren om parttime te gaan werken.⁷ In 2023 zijn met de Wet van 30 november 2022 tot wijziging van de Participatiewet en enkele andere wetten in verband met het verbeteren van de regeling voor loonkostensubsidie en enkele andere wijzigingen (uitvoeren breed offensief) (Stb. 2022, 499) vormen van vrijlatingen voor bijverdiensten toegevoegd voor personen met een arbeidsbeperking. Abusievelijk zijn deze vrijlatingen niet toegevoegd aan artikel 14, eerste lid, onderdeel c, URIW 1990. De vrijlatingen van bijverdiensten die zijn opgenomen in de Pw zijn ook opgenomen in de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ). Met ingang van 1 januari 2027 worden de Pw, IOAW en IOAZ met betrekking tot de eerdergenoemde vrijlatingen geharmoniseerd.⁸ In de drie genoemde wetten wordt een afzonderlijk artikel opgenomen over het vrijlaten van bijverdiensten. In lijn met deze wijzigingen wordt artikel 14, eerste lid, onderdeel c, onder 9°, URIW 1990 aangepast, zodat naar het juiste artikel in de Pw wordt verwezen. Voorts wordt in artikel 14, eerste lid, onderdeel c, onder 11°, URIW 1990 voorzien in een verwijzing naar de IOAW en IOAZ, aangezien hierbij – net als bij de vrijlating in de Pw – geldt dat het wenselijk en passend is dat bij het vaststellen van het netto-bestedbare inkomen rekening wordt gehouden met de betreffende vrijlatingen.

Daarnaast wordt per 1 januari 2027 het bufferbudget als instrument toegevoegd aan de Pw, IOAW en IOAZ.⁹ Met een bufferbudget kunnen gemeenten voorkomen dat mensen met een combinatie van uitkering en (fluctuerende) inkomsten uit werk op maandbasis onder de bijstandsnorm komen. De gemeente vult het inkomen dan op individuele basis aan tot de

⁷ Zie artikel 31, tweede lid, onderdeel n, Pw.

⁸ Wet van 1 oktober 2025 tot wijziging van de Participatiewet (...) (Participatiewet in balans), Stb. 2025, 312.

⁹ Wet van 1 oktober 2025 tot wijziging van de Participatiewet (...) (Participatiewet in balans), Stb. 2025, 312.

bijstandsnorm. Dit moet de onzekerheid en financiële stress wegnemen die mensen kunnen ervaren bij de stap vanuit een uitkeringssituatie naar deeltijdwerk. Het bufferbudget bevordert hiermee de uiteindelijke uitstroom uit de uitkering. Net als bij de vrijlatingen geldt dat het wenselijk en passend is dat bij het vaststellen van het netto-besteedbare inkomen rekening wordt gehouden met het inkomen uit dit bufferbudget.

K.

In artikel 15, eerste lid, onderdeel f, wordt "€ 16,20" vervangen door "€ PM".

Artikel XIII, onderdeel K (artikel 15 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In artikel 15, eerste lid, onderdeel f, URIW 1990 is het bedrag opgenomen dat bij de vaststelling van de betalingscapaciteit, bedoeld in artikel 11 URIW 1990, in aanmerking mag worden genomen als uitgaven voor het houden van kostgangers. Met deze wijziging wordt dit bedrag per 1 januari 2027 geactualiseerd en verhoogd naar € PM.

L.

In artikel 20 vervalt "belasting zware motorrijtuigen,".

M.

Na artikel 40i wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 40j

De bedragen genoemd in de artikelen 1cbis, 1cj, 3, 3a, 12 en 15, worden aan het begin van elk kalenderjaar, voor het eerst per 1 januari 2027, aangepast overeenkomstig de tabelcorrectiefactor, bedoeld in artikel 10.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

Artikel XIII, onderdeel M (artikel 40j van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 nieuw)

Met de invoeging van artikel 40j wordt een jaarlijkse indexering van de bedragen uit de artikelen 1cbis, 1cj, 3, 3a, 12 en 15 URIW 1990 geïntroduceerd. Hiermee wordt geborgd dat deze bedragen actueel blijven en de ontwikkeling van de consumentenprijzen volgen. Voor de indexering van de artikelen 1cbis, 1cj, 3, 3a, 12 en 15 wordt aangesloten bij de tabelcorrectiefactor uit artikel 10.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001. De aanpassing vindt telkens plaats bij de start van het nieuwe kalenderjaar, voor het eerst per 1 januari 2027.

Artikel XIV

De Regeling CBAM wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1 wordt "de artikelen 16c.3, derde lid, en 16c.5 van de Wet milieubeheer" vervangen door "artikel 16c.5 van de Wet milieubeheer".

Artikel XIV, onderdelen A en B (artikelen 1 en 2 van de Regeling CBAM)

Ingevolge artikel V, onderdeel A, OFM 2027 vervalt per 1 januari 2027 de delegatiegrondslag in artikel 16c.3, derde lid, van de Wet milieubeheer om bij ministeriële regeling te verbieden in strijd te handelen met voorschriften, gesteld bij of krachtens de Verordening koolstofcorrectie aan de grens.¹⁰

De Regeling CBAM geeft uitvoering aan deze delegatiegrondslag en dient daarom op twee onderdelen te worden aangepast. In artikel 1 wordt artikel 16c.3, derde lid, van de Wet milieubeheer geschrapt uit de opsomming van artikelen waaraan de regeling uitvoering geeft. Daarnaast vervalt artikel 2, waarin de krachtens artikel 16c.3, derde lid, van de Wet milieubeheer vastgestelde verbodsbepalingen zijn opgenomen.

Inhoudelijk hebben de wijzigingen geen gevolgen. Ingevolge artikel V, onderdeel A, OFM 2027 worden alle verbodsbepalingen die momenteel zijn opgenomen in artikel 2 van de Regeling CBAM, opgenomen in artikel 16c.3 van de Wet milieubeheer. De NEa blijft daarmee bevoegd om toe te zien op de naleving van die voorschriften en om handhavend op te treden bij overtredingen daarvan.

B.
Artikel 2 vervalt.

Artikel XV

In de Uitvoeringsregeling accijns wordt als volgt gewijzigd:

A.
In artikel 1 vervalt "71h, zevende lid, ".

Artikel XV, onderdeel A en B (artikelen 1 en 35k van de Uitvoeringsregeling accijns)

Op grond van artikel 71h van de Wet op de accijns (WA) wordt, op verzoek, teruggaaf van accijns verleend voor motorbrandstoffen die geheel of gedeeltelijk bestaan uit duurzaam geproduceerde biobrandstof of hernieuwbare brandstof. Artikel 31k van de Uitvoeringsregeling accijns (URA) bepaalt welke gegevens moeten worden vermeld in het verzoek om teruggaaf en waaraan de administratie van degene die verzoekt om teruggaaf moet voldoen. Ingevolge artikel PM van het Belastingplan 2027 wordt voorgesteld om deze teruggaafregeling met ingang van 1 januari 2027 te laten vervallen. De URA wordt daarom aangepast door het schrappen van de verwijzing naar artikel 71h, zevende lid, in artikel 1 en het laten vervallen van artikel 31k.

B.
Artikel 35k vervalt.

C.
In artikel 63 vervalt onderdeel a, onder verlettering van de onderdelen b en c tot a en b.

¹⁰ Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot instelling van een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie.

Artikel XV, onderdeel C (artikelen 1 en 35k van de Uitvoeringsregeling accijns)

In artikel 63, onderdeel a, van de Uitvoeringsregeling accijns is thans strafbaar gesteld het niet voldoen aan de verplichtingen, bedoeld in artikel 13, eerste en tweede lid, van die regeling. Deze verplichtingen hebben betrekking op de toepassing van de accijnsvrijstelling voor minerale oliën die worden gebruikt voor de aandrijving van schepen of als scheepsbehoeften aan boord van schepen, andere dan pleziervaartuigen (de zogenoemde bunkervrijstelling).

Bij artikel PM van het Fiscaal verzamelbesluit 2026 is in het Uitvoeringsbesluit accijns (UBA) voorzien in een sanctieregime op grond waarvan het niet naleven van deze verplichtingen wordt bestraft met een geldboete van de derde categorie. Gelet hierop vervalt met ingang van 1 januari 2027 artikel 63, onderdeel a, van de Uitvoeringsregeling accijns. Vanaf dat moment is voor het niet naleven van de desbetreffende verplichtingen het sanctieregime op grond van het UBA van toepassing.

D.

In artikel 13, derde lid, wordt "lichte gasolie" vervangen door "gasolie".

Artikel XVD (artikelen 13, derde lid, van de Uitvoeringsregeling accijns)

Met deze wijziging wordt een omissie hersteld. In artikel 13, derde lid, van de Uitvoeringsregeling accijns wordt ten onrechte de term "lichte gasolie" gebruikt. De aanduiding "lichte" is niet gebruikelijk en kan tot verwarring leiden in de praktijk. Het betreft een redactionele aanpassing waarmee de tekst van de regeling in overeenstemming wordt gebracht met de gangbare terminologie. De wijziging heeft geen materiële of inhoudelijke gevolgen.

E.

Artikel 60, eerste lid tot en met derde lid, vervallen, onder vernummering van het vierde lid tot eerste lid.

Artikel XV, onderdeel E (artikel 60 van de Uitvoeringsregeling accijns)

Met deze wijziging vervallen het eerste tot en met het derde lid van artikel 60 van de Uitvoeringsregeling accijns. Deze leden regelden dat het onder voorwaarden was toegestaan om gasolie voorzien van bij ministeriële regeling voorgeschreven herkenningmiddelen (de zogenoemde rode diesel) voorhanden te hebben, indien deze vóór 1 januari 2013 was verkocht. In de praktijk doet deze situatie zich niet meer voor, aangezien de houdbaarheid van rode gasolie ongeveer één jaar bedraagt. Tevens wordt het vierde lid vernummerd tot eerste lid.

Artikel XVI

In de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES wordt aan hoofdstuk 6 een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 6.18 Fiscale eenheid

1. Onder fiscale eenheid wordt verstaan de fiscale eenheid, bedoeld in artikel 6.8a, eerste lid, van de Belastingwet BES.

2. De fiscale eenheid vangt aan met ingang van de maand volgende op die waarin het verzoek is goedgekeurd om een fiscale eenheid te vormen. Bij het verzoek wordt gevoegd een gewaarmerkt afschrift van het aandeelhoudersregister van de dochtermaatschappij.

3. De fiscale eenheid eindigt met ingang van de maand volgende op die waarin niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 6.8a, eerste lid van de Belastingwet BES, dan wel met ingang van de maand volgend op die waarin de moedermaatschappij en de dochtermaatschappij schriftelijk om beëindiging van de fiscale eenheid hebben verzocht.

Artikel XVI (artikel 6.18 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

Artikel 6.18 de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES is gebaseerd op het ingevolge de FVW BES 2027 met ingang van 1 januari 2027 ingevoerde artikel 6.8a van de Belastingwet BES. In artikel 6.8a, derde lid, van de Belastingwet BES is bepaald dat ten aanzien van de vorming, wijziging en beëindiging van een fiscale eenheid nadere regels kunnen worden gesteld. Deze regels zijn in artikel 6.18 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES opgenomen. In artikel 6.18, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES wordt geregeld wat onder een fiscale eenheid wordt verstaan. Het betreft de fiscale eenheid, bedoeld in artikel 6.8a van de Belastingwet BES. In artikel 6.18, tweede lid, van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES wordt geregeld dat de fiscale eenheid aanvangt met ingang van de maand volgende op die waarin een verzoek tot vorming van de fiscale eenheid is goedgekeurd. Bij het verzoek dient een afschrift van het aandeelhoudersregister van de dochtermaatschappij te worden gevoegd. Op basis van artikel 6.18, derde lid, van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES eindigt de fiscale eenheid in de eerste plaats met ingang van de maand volgende op die waarin niet meer aan alle in artikel 6.8a, eerste lid, van de Belastingwet BES gestelde voorwaarden wordt voldaan. Ook kunnen de moedermaatschappij en de dochtermaatschappij gezamenlijk verzoeken de regels voor de vorming en toepassing van de fiscale eenheid niet meer toe te passen. Hiervoor moet dan een schriftelijk verzoek worden ingediend. De fiscale eenheid eindigt in de maand volgend op die waarin het verzoek is gedaan.

Artikel XVII

De Uitvoeringsregeling loonbelasting BES wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 4c, eerste lid, wordt "drie maanden" vervangen door "een maand".

Artikel XVII, onderdeel A (artikel 4c van de Uitvoeringsregeling loonbelasting BES)

Artikel 4c URLB BES geeft uitvoering aan artikel 19, eerste lid, aanhef en onderdeel c, Wet LB BES en ziet op een door de inhoudingsplichtige aan de inspecteur te verstrekken verzamelloonstaat. In een verzamelloonstaat worden per werknemer de totaalgegevens over het betreffende kalenderjaar verstrekt, waaronder het totaal van het genoten loon en de daarop ingehouden loonbelasting, premies voor volksverzekeringen en premies die verschuldigd zijn ingevolge het Besluit zorgverzekering BES. Artikel 4c, eerste lid, URLB BES bepaalt binnen welke termijn een verzamelloonstaat aan de inspecteur moet worden verstrekt. Tot en met 31 december

2024 gold hiervoor een termijn van een maand na afloop van het kalenderjaar. Met ingang van 1 januari 2025 is deze termijn verruimd naar drie maanden na afloop van het kalenderjaar. De in de onderhavige regeling opgenomen wijziging van artikel 4c, eerste lid, URLB BES brengt de termijn voor het indienen van de verzamelloonstaat voor de BES-eilanden weer terug van drie maanden naar een maand na afloop van het kalenderjaar.

B.

Na artikel 4h wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4i

1. De aanwijzing van het loonbestanddeel, bedoeld in artikel 20, onderdeel b, van de Wet loonbelasting BES, geschiedt door middel van een schriftelijke verklaring van de inhoudingsplichtige.

2. De verklaring bevat in elk geval de volgende gegevens:

a. het merk, type en kenteken van de auto;

b. de nieuwwaarde van de auto;

c. de aard van de werkzaamheden waarvoor de auto wordt gebruikt;

d. een verklaring dat, en de ingangsdatum waarop, het loonbestanddeel is aangewezen als een eindheffingsbestanddeel.

3. Indien de inhoudingsplichtige het loonbestanddeel niet langer wenst aan te wijzen als loonbestanddeel als bedoeld in artikel 20, onderdeel b, van de wet, geschiedt dat door middel van een schriftelijke verklaring van de inhoudingsplichtige.

4. De verklaringen, bedoeld in het eerste en derde lid, worden door de inhoudingsplichtige ondertekend, voorzien van de datum van ondertekening en bij de loonadministratie bewaard.

Artikel XVII, onderdeel B (artikel 4i van de Uitvoeringsregeling loonbelasting BES)

Artikel 4i URLB BES vloeit voort uit het op grond van de FVW BES 2027 gewijzigde artikel 20 Wet LB BES. Op basis van de met ingang van 1 januari 2027 geldende tekst van artikel 20, aanhef en onderdeel b, Wet LB BES wordt de inhoudingsplichtige op de BES-eilanden de mogelijkheid geboden het loon ter zake van een aan de werknemer in verband met het verrichten van werkzaamheden ter beschikking gestelde auto in een bepaalde situatie aan te wijzen als eindheffingsbestanddeel. Het betreft de situatie dat de betreffende auto in verband met de aard van werkzaamheden doorlopend afwisselend door twee of meer werknemers wordt gebruikt. Deze aanwijzing heeft onder meer tot gevolg dat niet de werknemer, maar de inhoudingsplichtige de loonbelasting over dit loonbestanddeel is verschuldigd. In het in het kader met ingang van 1 januari 2027 in te voeren artikel 4i, eerste lid, URLB BES zijn nadere regels opgenomen voor het aanwijzen van dat loonbestanddeel.

In artikel 4i, eerste lid, URLB BES wordt bepaald dat aanwijzing geschiedt door middel van een schriftelijke verklaring van de inhoudingsplichtige.

In artikel 4i, tweede lid, URLB BES wordt bepaald welke gegevens de verklaring in elk geval moet bevatten. De gegevens, bedoeld in in artikel 4i, tweede lid, onderdelen a, b, c en d, URLB BES, bieden de inspecteur de mogelijkheid te toetsen of de regeling op de juiste wijze wordt uitgevoerd. Het gaat hier om het merk, type en kenteken van de auto (onderdeel a), de aard van de werkzaamheden waarvoor de auto wordt gebruikt (onderdeel c) en een verklaring dat, en de

ingangsdatum waarop, het loonbestanddeel is aangewezen als een eindheffingsbestanddeel (onderdeel d). De in artikel 4i, tweede lid, onderdeel b, URLB BES bedoelde nieuwwaarde is nodig omdat ingevolge artikel 20a, onderdeel b, Wet LB BES bij aanwijzing van het genoemd loonbestanddeel als eindheffingsbestanddeel de daarover verschuldigde belasting wordt gesteld op jaarbasis op 7,5% van de nieuwwaarde.

In artikel 4i, derde lid, URLB BES wordt bepaald dat wanneer de inhoudingsplichtige het met de terbeschikkingstelling van de auto samenhangende loonbestanddeel niet langer wenst aan te wijzen als eindheffingsbestanddeel, dit eveneens door middel van een schriftelijke verklaring moet worden gedaan. Vanaf het moment waarop het loonvoordeel niet meer kwalificeert als een eindheffingsbestanddeel behoort het loonbestanddeel weer tot het loon waarover de werknemer zelf de loonbelasting is verschuldigd. De inhoudingsplichtige dient dit voordeel vanaf dat moment weer als zodanig te verwerken in de loonstaat van de werknemer. Het ligt voor de hand dat de inhoudingsplichtige de betreffende werknemer(s) daarover informeert.

Artikel 4i, vierde lid, URLB BES regelt ook dat de laatstgenoemde verklaringen door de inhoudingsplichtige wordt ondertekend, voorzien van de datum van ondertekening en bij de loonadministratie van de inhoudingsplichtige wordt bewaard.

Artikel XVIII

De Regeling vordering tot stilhouden Belastingdienst/Caribisch Nederland wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1, tweede, derde en vierde lid, wordt "Belastingdienst/Caribisch Nederland" vervangen door "Douane en Belastingdienst Caribisch Nederland".

Artikel XVIII, onderdelen A en B (artikelen 1 en 5 van de Regeling vordering tot stilhouden Belastingdienst/Caribisch Nederland)

Ingevolge dit artikel wordt artikel 1 van de Regeling vordering tot stilhouden Belastingdienst/Caribisch Nederland aangepast. De naam van het organisatieonderdeel Belastingdienst/Caribisch Nederland wordt vervangen door Douane en Belastingdienst Caribisch Nederland. Met de aanpassing van artikel 5 van de Regeling vordering tot stilhouden Belastingdienst/Caribisch Nederland wordt de citeertitel van deze regeling gewijzigd door 'Belastingdienst/Caribisch Nederland' te vervangen door 'BES'. Overeenkomstig aanwijzing 4.25 van de Aanwijzingen voor de regelgeving wordt door de toevoeging 'BES' in de citeertitel tot uitdrukking gebracht dat het een regeling betreft voor de eilanden Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Met het oog op de leesbaarheid wordt de naam van het organisatieonderdeel geschrapt in de citeertitel. Deze wijzigingen zijn technisch van aard. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

B.

In artikel 5 wordt "Belastingdienst/Caribisch Nederland" vervangen door "BES".

Artikel XIX

In Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES wordt in artikel 4.16a "Belastingdienst/Caribisch Nederland" vervangen door "BES".

Artikel XIX (artikelen 4.16a van de Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES)

Ingevolge dit artikel wordt artikel 4.16a UR DABES aangepast. De citeertitel waarnaar artikel 4.16a UR DABES verwijst, wordt gewijzigd ingevolge artikel II. Met de aanpassing van artikel 4.16a UR DABES wordt de verwijzing hiermee in overeenstemming gebracht.

Artikel XX

In de Eindejaarsregeling 2023 wordt in artikel XXIX, tweede lid, onderdeel a, "wordt ingetrokken" vervangen door "in werking treedt".

Artikel XXI

1. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2027, met dien verstande dat:
 - a. artikel I, onderdeel D, terugwerkt tot en met 1 januari 2026;
 - b. artikel IX, onderdelen A tot en met C, terugwerkt tot en met 1 januari 2026.
2. In afwijking van het eerste lid, treedt artikel VI, onderdeel D, in werking met ingang van 1 januari 2028.

Artikel XXI (inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Voor een aantal wijzigingen is in een inwerkingtreding met terugwerkende kracht of met een latere datum voorzien. Waar dat het geval is, is dat toegelicht bij de toelichting op de betreffende onderdelen.

Artikel XXII

Deze regeling wordt aangehaald als: Eindejaarsregeling 2026.